

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201247
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619201247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivanou Michalíkovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Karadžičova 2, 082 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: B. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., G. XXX/X, XXX XX L. I., o zaplatenie 186,99 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 186,99 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 186,99 eur od 05.05.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 30.04.2019, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 186,99 eur, spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 18,16 % ročne zo sumy 177,49 eur od 05.05.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 186,99 eur od 05.05.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu poskytol spotrebiteľský úver v sume 325,70 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu vrátiť v 24 mesačných splátkach po 16,29 eur vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc 15.01.2015. Žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnil a z dlžnej sumy uhradil len časť v sume 195,48 eur. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalobca vyhlásil dňa 04.05.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa úver stal splatným v celom rozsahu.

2. Uznesením zo dňa 14.05.2019, sp. zn. 20Csp/23/2019-64 súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný prevzal uznesenie a žalobu dňa 21.05.2019, avšak k žalobe sa nevyjadril.

3. Na prejednanie veci samej sa v zásade nariaďuje pojednávanie. Pojednávanie nie je nariaďovať potrebné, ak sú kumulatívne splnené predpoklady a to, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strany nie sú sporné a zároveň hodnota sporu bez príslušenstva, v prípade strany sporu spotrebiteľa, neprevyšuje 1.000 eur. Zavádza sa procesné kritérium valoris causae

(hodnoty sporu) a diferencuje procesný režim v nadväznosti na toto kritérium. Súd v takomto prípade rozhoduje na základe nesporných tvrdení strán a ide len o právne posúdenie sporu. Dokazovanie je potrebné vykonávať len pri sporných tvrdeniach strán. Predmetom tohto konania je návrh na zaplatenie sumy vo výške 186,99 eur s príslušenstvom. Civilný sporový poriadok upustil od inštitútu tzv. drobného sporu, ale kritérium hodnoty sporu zachoval a viaže ho v prípade strany sporu spotrebiteľa na hodnotu 1.000 eur. Súd za splnenia vyššie uvedených podmienok nenariadil pojednávanie a rozsudok verejne vyhlásil.

4. V rámci dokazovania sa súd oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.12.2014, výpisom z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu, výpisom z obchodného registra žalobcu, výpisom z úverového účtu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.05.2016 a ostatnými listinami založenými v spise. Z týchto listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. S účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúcej na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, čím sa spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA stala ku dňu 01.07.2016 univerzálnym právnym nástupcom v dôsledku cezhraničného zlúčenia bez likvidácie. Právny predchodca žalobcu dňa 13.12.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý úver vo výške 325,70 eur na zakúpenie tovaru, z čoho žalovaný uhradil sumu 195,48 eur. Žalovaný sa úver zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 16,29 eur so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci. Splatnosť 1. splátky bola dohodnutá 15.01.2015 a konečná splatnosť úveru ku dňu 15.12.2016. Výška úrokovej sadzby je v zmluve uvedená ako fixná vo výške 18,16 % ročne, RPMN vo výške 19,78 %, priemerná RPMN 36,30 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný splatiť je vyčíslená na 390,96 eur. V dôsledku neplnenia zmluvných povinností žalovaným žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.05.2016. Žalovaný do podania žaloby dlh neuhradil, preto si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 186,99 eur s príslušenstvom. Po vykonanom dokazovaní súd spor nasledovne právne posúdil:

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

11. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon

č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N. R. K., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Vzhľadom na zistený skutkový stav a vyššie citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 13.12.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vyplynuli pre nich ako zmluvné strany práva a povinnosti. Právny vzťah založený medzi účastníkmi predmetnou zmluvou je občiansko-právnym vzťahom. Právnym základom tohto záväzkového vzťahu je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je právnym predpisom upravujúcim osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromno-právných zmlúv, a nie iba jeden špecifický druh zmluvy o úvere. V konaní nebolo sporné, že žalobca pri uzatvorení tejto predmetnej spotrebiteľskej zmluvy bol veriteľom, právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. ku dňu 04.05.2016 predstavoval dlh žalovaného z predmetného úveru sumu vo výške 186,99 eur. Žalovaný dlh neuhradil preto si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 186,99 eur s príslušenstvom a to úrokom z úveru a úrokom z omeškania. Súd priznal žalobcovi istinu vo výške 186,99 eur a nepriznal žalobcovi uplatnený zmluvný úrok vo výške 18,16 % ročne zo sumy 177,49 eur od 05.05.2016 do zaplatenia a v tejto časti návrh žalobcu zamietol ako nedôvodný. Podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/98) dohodnuté úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV.ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012). O povinnosti žalovaného zaplatiť úrok z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Priznaná výška úroku z omeškania vo výške 5 % ročne je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v spore neúspešný len v nepatrnej časti príslušenstva pohľadávky, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.